

Geschiedenis:

Op 9 mei 1933 ontving kapelaan H.J. Scholten Reimer in Schalkwijk een brief van de aartsbisschop, waarin hij benoemd werd tot bouwpastoor te Borne. De nieuwbakken bouwpastoor werd niet met gejuich in Borne ontvangen. Met name pastoor Elskamp van de Stephanusparochie had nogal moeite met de benoeming. Hij zag veel liever een uitbreiding van de Stephanuskerk.

Kapelaan Scholten Reimer ging evenwel energiek aan het werk. Voor de bouw van een kerk kon de bouwpastoor beschikken over 1 hectare grond, die door de eigenares van boerderij Het Weelman werd geschonken onder de voorwaarde dat daarop de nieuwe kerk gebouwd zou worden.

Om het benodigde geld bij elkaar te krijgen is een jaar lang elke week bij de Bornse katholieken gecollecteerd. Daarnaast ging de pastoor in andere parochies bedelpreken houden.

Een week na zijn benoeming al koos de bouwpastoor als patrones de H. Theresia van Lisieux. Zij werd door Scholten Reimer vaak "Kleine Treeske" genoemd. Architect Wolter ter Riele in Deventer kreeg de opdracht de kerk te ontwerpen. Het werd een kerkgebouw met aangebouwde pastorie en een hoge toren met een ronde spits. Evenwel bleek dat fraaie ontwerp uiteindelijk financieel niet haalbaar. De fundamenten voor de toren liggen nog onder de tegels voor de ingang van de kerk. Veel later is een kleine klokkentoren gebouwd, waarin zich drie klokken bevinden. De grote klok draagt de naam van de bouwpastoor: Hermannes Johannes, de tweede klok de naam van de latere bisschop Alfrink: Bernardus en de derde, kleine klok de naam Theresia.

In verband met de slechte bodemgesteldheid is de kerk gebouwd op 233 palen. De kerk werd door aannemer Foks te Hengelo gebouwd voor het bedrag van fl. 63.562,00. Omdat ook het geld voor een echte pastorie ontbrak werd naast de kerk een eenvoudig huis gebouwd en ingericht als pastorie. De bouwkosten daarvan waren fl. 9.240,00.

Op zondag 18 juli 1935 werd de Theresiakerk wegens ziekte van de aartsbisschop ingezegend door deken A.J. Weijenborg van Hengelo.

De wat afgelegen plaats van het kerkgebouw vormde voor veel mensen aanvankelijk een belemmering. Dit was o.a. te merken bij de eerste bankverpachting toen slechts enkele plaatsen werden verpacht. Langzamerhand kreeg de kerk echter steeds meer kerkgangers. Aan het eind van 1935 had de Theresia ongeveer 1800 parochianen.

Bij het 40-jarig priesterfeest van de pastoor schonken de parochianen drie glas-inloodramen. De twee andere werden geschonken bij het 25-jarige bestaan van de parochie.

Herman Scholten Reimer is ruim dertig jaar pastoor van de Theresiaparochie geweest. In 1978 is hij in een verpleeghuis in Denekamp overleden.

Patrones:

De patrones van onze kerk is de H. Theresia van Lisieux.

Dat onze kerk de Theresiakerk genoemd zou worden is al besloten op 17 mei 1933. Dat wil zeggen dat patroon Scholten Reimer daar niet lang over na behoefde te denken. Hij had immers pas sinds 9 mei 1933 de benoeming tot bouwpastoor op zak. Er was kennelijk voor hem geen twijfel mogelijk. In de jaren voorafgaande aan de bouw van de Theresiakerk stond de H. Theresia geregeld in de publieke belangstelling. Ook dat zal in de keuze van de bouwpastoor meegespeeld hebben.

Pastoor Scholten Reimer was een eenvoudig en rotsvast gelovend iemand. Juist het eenvoudige dat pastoor Scholten Reimer had, naar voorbeeld van de kleine H. Theresia, hebben hem doen besluiten tot het kiezen van de H. Theresia als patrones van onze kerk.

Thérèse Martin werd op 2 januari 1873 geboren in de Normandische plaats Alençon. Op zeer jonge leeftijd verlangde ze al naar het kloosterleven. Als veertienjarig meisje maakte ze zich twee jaar ouder, daar ze wist dat ze anders nog te jong zou zijn om in te treden. Zo meldde ze zich bij het klooster. Maar ze werd doorzien en teruggestuurd. Nu

wendde ze zich meteen maar tot de paus zelf. En deze gaf haar toestemming om nog op haar 15e aan het kloosterleven te beginnen bij de karmelietessen te Lisieux. Ze was vastbesloten een heilige te worden. Op haar 21e werd ze al gekozen tot novicenmeesteres, een verantwoordelijke functie, want zij moest de nieuwelingen in het kloosterleven inwijden.

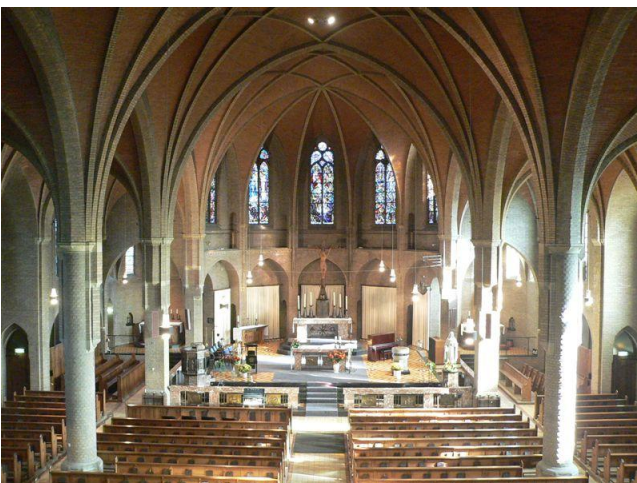
Ze was haar tijd ver vooruit. Ze wilde Hebreeuws leren, want dat was immers de taal die Jezus zelf gesproken had. Op die manier zou ze Hem nog beter leren kennen en nog meer kunnen beminnen. Ze leefde in haar gebed intens mee met de missionarissen in verre landen. Maar ze was ook modern door het feit dat ze herhaaldelijk werd overvallen door inktzwarte geloofstwifels. Ze stierf al op 24-jarige leeftijd: 30 september 1897.

bron: www.heiligen.net

Een indruk van de H. Theresiakerk:

- Een ansichtkaart uit de jaren zestig

- enkele gebrandschilderde ramen van onze kerk